

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 227-4125
з Нью-Йорку
УНІОСОЗ (201) 451-2200
з Нью-Йорку (201) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 70. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 26-го БЕРЕЗНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 26, 1980 No. 70. VOL. LXXXVII.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II ВЗЯВ УЧАСТЬ У ВІДКРИТТІ СІНОДУ УКРАЇНСЬКИХ ЄПІСКОПІВ, НАЗИВАЄ УКЦЕРКВУ „АПОСТОЛОМ НОВІТНІХ ЧАСІВ“

Ватикан (Д-р Роман Смик — телефоном). — Папа Іван Павло II у відкритті сиканого ним синоду ієрархії Української Католицької Церкви, яку він у своїй проповіді назвав „апостолом новітніх часів“.

Цей історичний синод почався в понеділок, 24-го березня, о год. 10-й перед полуднем у Сикстинській каплиці. Народи синоду попереджено відправою Архидієцесії Служби Божої, що її відслужив Патріарх Йосиф в оселюванні 14-ох владик: архієпископа-митрополита Максима Германюка з Канади, архієпископа-митрополита Мирослава Любачівського з Америки, єпископів — Василя Лостена з Сент-Полу, ЗСА, Ніля Саварина, Деметрія Грещука, Ероніма Химія, Андрея Роборезького, Ізидора Борщовського з Канади, Августина Горняка з Англії, Івана Прашка з Австралії, Платона Корнилюка з Західної Німеччини, Єфрема Кривого з Бразилії, Андрея Сапеляка з Аргентини і Мирослава Марусина, Апостольського Визитатора з Риму. З причини задержання в синоді не беруть участі єпископи Ярослав Габро з ЗСА, Йосиф Мартинєць з Бразилії і Володимир Малачук з Франції.

Папа Іван Павло II був присутній під час Богослуження, брав активну участь у деяких частинах і вголосі 25-хвилинній проповіді українською мовою, наголосуючи зокрема зв'язок вірних з Вселенською Церквою, найбагатіші традиції Української Католицької Церкви і культ Пресвятої Богородиці, заявляючи, що Українська Католицька Церква є „апостолом новітніх часів“. Повний текст цієї проповіді українською і італійською мовами був помі-

щений в офіційній Ватикану „Оссерваторе Романо“.

Під час Богослуження дякуювали о. Софрон Мудрий, ЧСВВ, і о. Володимир Костюк. Співав об'єднаний хор місцевих релігійних установ.

О год. 5-й по полудні почалася перша сесія цього синоду, який відбувається у папських забудованнях в присутності Папи. Одним із головних завдань цього синоду, твердить достовірні джерела, є вибрати трьох кандидатів на становище помічника Патріарха Йосифа з правом наслідства та предложити свій вибір Папі до вирішення.

У Богослуженнях взяло участь кілька кардиналів і ієрархів інших Східних Церков, як також численне українське духовенство і члени монашеских чинів, семінаристи та вірні.

Про початок цього надзвичайного синоду обширно звітувало італійське телебачення ще того самого дня, а вістка про що подію появилась у західній пресі у вівторок, 25-го березня.

Пресове агентство Юнайтед Пресс Інтернешенел повідомило, що у синоді бере участь 14 українських владик з усіх 21, що їх Папа запросив до участі. Відзначаючи на Ватикані, де агентство інформувало, що симіоністські єпископи, які були „висвячені секретно і живуть за секретом в советській Україні“, не могли приїхати до Ватикану.

Агентство підтверджує, що одним із завдань синоду є вибрати наслідника Патріарха Йосифа — „88-річного провідника Української Католицької Церкви, якого вигнано з його батьківщини в 1963 році після 18-річного перебування у советських в'язницях“.

Українці взяли участь у з'їзді Мічигенської Академії Наук, відбули засідання управи УААУП

Детройт (мм). — В п'ятницю, 21-го березня, відбувся тут при університеті Вейнстейт річний з'їзд Мічигенської Академії Наук. Однією із секцій того з'їзду є секція Слов'янських і Східноєвропейських студій, програму якої цього року організувала пані Ася Гумецька, професор при слов'янському відділі університету Мічигену.

З українських науковців на з'їзді виступили з доповідями професори І. Каменецький, М. Мельник, М. Степаненко (заступник Секції), Зенон Кук, і Галина Семенюк. Наукові доповіді були доповнені доповідями Віри Андрушків про український архів і музей в Детройті, Бляндини Еренкрюйц про культурну і історичну колекцію Польської Американського Конгресового Комітету і Соні Гарлян про вірменську культурну спадщину в Детройті.

Після з'їзду відбулося засідання Управи Українсь-

ко Американської Асоціації Університетських Професорів з участю І. Каменецького — голови, М. Степаненка — секретаря-скарбника, А. Гумецької — члена Управи, і М. Мельника — директора Наукового Фонду УААУП. Однією з тем засідання була проблема Мюнхенського Проекту. Обговорювано теж складі редакційних колегій, що будуть займатися підготовкою праць про українську енциклопедію Америки, Канади, Англії, Франції і Німеччини та про геноцид в Україні в тридцятих роках. Пропонувалося, щоб праці її старішали видавати в якійсь університетській пресі. Коли це не буде можливо, тоді праці її будуть видані під фірмою Наукового Фонду УААУП. Піддано думку, що Науковий Фонд, будучи інституцією американських професорів, може стати однією із найбільшш респектованих видавничих інституцій.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ В БРУКЛІНІ

Бруклін, Н. Й. — Старами Об'єднаного Комітету Українських Організацій в Брукліні (північ) тут у неділю, 30-го березня ц.р., о год. 4-й по полудні в залі Українського Національного Дому відбувся концерт Академії в честь Пророка України. В програмі: виступи церковного хору при церкві св. Духа під керівництвом маестро Л. Рейнаровича, святочне слово (К. Василь), солопівня, виступ гуртка бандуристів (керівник Л.

Ларсон), деклямації дітей Шкіл Українства. При фортепіані проф. Т. Левицький.

„АКАДЕМІЧНИЙ ВЕЧІР“ У ФІЛАДЕЛЬФІЇ

Філадельфія. — Цього річний „Академічний Вечір“, організований студентами, відбудеться тут у неділю, 30-го березня, о год. 4-й по полудні, в приміщенні УКУ в Елкінс Парк. У програмі слово Надії Світличної, речиталь студентів, книжковий базар, та товариська зустріч.

Блаженніший Патріарх Йосиф з Папою Павлом Іваном II.

Картер підтверджує становище щодо бойкоту Олімпіади

Вашінгтон. — Президент Джімі Картер, під час зустрічі у Білому Домі з групою біля 150 американських атлетів і тренерів, підтвердив своє становище щодо бойкоту літніх Олімпійських ігор в СРСР і звернувся із закликом до них підтримати це становище в обличчі подій в Афганістані. Зустріч з атлетами відбулася у п'ятницю, 21-го березня, в той сам час, коли в Брюсселі, Бельгія, представники 15-ох крайових Олімпійських комітетів країн Західної Європи відкинули заклики президента Картера щодо бойкоту Олімпіади та його альтернативну пропозицію відбити міжнародні ігрища в іншому часі і в іншій країні або країнах.

У зустрічі з атлетами, що її попередило 30-хвилинне зіставлення питання дорядником в справах крайової безпеки д-ром Збігнєвом Бжезінським, президент Картер висловив розуміння до атлетів і до їхнього розчарування, що після місяців, а то й років підготовки до Олімпійських ігор від них вимагається солідарності зі становищем Уряду ЗСА. Це становище, твердив президент Картер, подиктоване інвазією СРСР на Афганістан, де перебуває понад 100,000 советських вояків і де „вже згинули тисячі невинних осіб“.

Атлети сприйняли заклики Президента з деяким розчаруванням, хоча з групи 97 спортсменів деякі вислухавши його пояснення, висловили підтримку. Однак, речники 47-денного дорядчого тіла в Крайовому Олімпійському Комітеті ЗСА, який покищо не солідаризувався зі становищем Президента, виробили альтернативний план і представили його президентів Картерові і представникам західноєвропейських комітетів. Згідно з тим планом американські атлети не брали б участі у церемоніях відкриття і закриття ігор в Москві, ані у церемоніях вручення медалей переможцям. Вони також „здержалися б від будь-яких туристичних поїздок і не проявляли б будь-якої активності поза межами олімпійського селища“. Представники західноєвропейських країн відкинули ці пропозиції, а Білий Дім відмовився від коментарів.

ПАНЕЛЬ МОЛОДІ В НЬЮ ЙОРКУ РОЗГЛЯДАВ ПОТРЕБИ І МОЖЛИВОСТІ ДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ТА АКТИВНОСТЕЙ МОЛОДІЖНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Нью Йорк, Н. Й. (м). — Важливість приналежності до української молодечоти та студентської організації і користь з цього для молоді людини і для цілого українського суспільства були головним предметом дискусії під час Панелі молоді, що відбулася тут з ініціативи Конференції Центральних Українських Молодечих і Студентських Організацій при УКАА минулої неділі, 24-го лютого 1980.

У панелі взяли участь: Андрій Шевченко — організатор Української Демократичної Молоді (ОДУМ); д-р Богдан Поритко з Пласу — Організації Української Молоді; мгр Ігор Мірчук із Спілки Української Молоді Америки (СУМА); мгр Євген Чижович з Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК); Роксолія Стойка — Організації Українських Студентів Товариства Америки (СУСТА); Андрій Прятка з Товариства Української Студентської Молоді ім. Міхновського (ТУСМ); та Мар'яна Михайлюк з Української Академічної Товариства „Зарево“. Д-р Аскольд Лозинський, голова Конференції, був модератором панелі.

Панель української молоді в Нью Йорку. На фото (зліва): д-р Аскольд Лозинський, (при мікрофоні), модератор панелі і панелісти: Андрій Шевченко (ОДУМ), д-р Богдан Поритко (Плас), мгр Ігор Мірчук (СУМА), мгр Євген Чижович (УСЦАК), Роксолія Стойка (СУСТА), Андрій Прятка (ТУСМ) та Мар'яна Михайлюк („Зарево“).

(Світлина Ігор Дябова)

Між біля 400 слухачами панелі були о. Севастьян Шевчук, ЧСВВ, мгр Іван Базарко, ексекютивний директор УКАА; п-і Слава Рубель, представник молодечих організацій в УКАА; мгр Євген Іваськів, голова Об'єднаного Комітету Української - Американської Організації Великого Нью Йорку — Відділ УКАА, та інші провідні суспільно-громадські та молодіжні діячі.

Всі панелісти були згодні з тим, що без сильних молодечих і студентських організацій наші громадські установи є в небезпеці, бо це головна з радів молодечих та студентських організацій виходять провідники суспільно-громадських установ.

ПОЛЬСЬКІ ДИСИДЕНТИ СТАРАЛИСЯ ВПЛИВАТИ НА ПАРЛЯМЕНТАРНІ ВИБОРИ

Варшава, Польща. — В неділю 23-го березня відбулися крайові та місцеві вибори в Польщі, вислід яких був згорі передбачений та в яких перший раз польські дисиденти вели кампанію проти виборів, називаючи їх „грубим фарсом“. До парламенту було зголошено урядовою партією 646 кандидатів, і не було крім тої урядової листи інших кандидатів.

Тисячі людей по Богослуженнях прямували до виборчих місць, де були окремі будки з заслонами для „приватного й тайного голосування“. Назначення тих заслон полягало в тому, що виборці могли скреслити прізвища згорі назначених кандидатів без того, щоб будув-хто тому приглядався.

Незалежно від вислуду виборів, поляки матимуть новий парламент, в якому 460 членів належать до Фронту Національної Єдності, що являє з себе „парасольну“ організацію селянських і робітничих партій, а решта групи перебу-

ває під прямою контролею комуністів. Остаточний вислід виборів буде проголошений за кілька днів, і „сумнів“ є щодо висоти перемоги Фронту: чи це буде 98 чи 99 відсотків всіх голосів.

Польські дисидентські групи назвали вибори „грубим фарсом“ та взивали виборців бойкотувати вибори. Яцек Куронь, провідний член Комітету Суспільної Оборони, сказав, що дисиденти — члени Комітету, видрукували 300,000 противіборчих листочок із закликом до польських виборців бойкотувати вибори.

Куронь також заявив, що поліція притримала 146 осіб, що їх випущено по кількох годинах, однак не могла знайти Мирослава Хосцького, голови дисидентського видавничого відділу.

Представник польського католицького єпископату відмовився сказати, чи при-мас Польщі кардинал Стефан Вишиньскі брав участь у голосуванні, чи ні.

СССР ВИШКОЛЮЄ БАЛЮДЖІСТАНСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ

Нью Делі, Індія. — Закордонні спеціальні і дипломатичні в Індії подають, що советські спеціальні вишкочують тисячі балюджистанських повстанців в Афганістані для весняної офензи, яка може забезпечити Москві прямий доступ до Перської затоки. Індійські джерела далі подають, що Балюджистан може стати головною ціллю советської офензи, бо ця провінція обіймає сукупні території, заселені балюджистанцями в Пакистані, Афганістані й Ірані та дотикає Гормузської протоки та Перської й Омаської заток.

Ці самі джерела доносять, що советські військові кадри в Афганістані вишкочують чотири тисячі балюджистанців у афганській провінції Кандагар, що межує з балюджистанськими теренами Пакистану й Ірану.

Балюджистанці — це твердо-загартований народ

тюркського походження, який віддавна змагається за національно-політичну автономію. Як тільки Москва зробила ставку на „президента“ Афганістану Бабрака Камалі, він відразу видав заклики до балюджистанців, кажучи, що він їм допоможе здобути власну автономію. Ця заява викликала затривоження в Пакистані, уряд якого переконаний, що советська мілітарна виправа не зупиниться на Афганістані та що Москва намагатиметься створити нову балюджистанську „республіку“, відірвану від Пакистану, Афганістану й Ірану.

Советські дії в Афганістані непокоїть також теперішніх володарів в Теграні, де сам Аятолла Хомейні та президент Абольгасан Бані-Садр час до часу вимагають відступу советських мілітарних сил з Афганістану.

АРЕШТУВАЛИ ЗІНОВІЯ КРАСІВСЬКОГО, ЙОГО ЖИТТЯ ПІД ЗАГРОЗОЮ

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Приблизно два тижні тому заарештували Зіновія Красівського, члена Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод. Відомо, що Красівського хочуть ув'язнити, щоб він досидів свій останній строк — декілька місяців ув'язнення та 5 років заслання, а 22-го березня надійшла від дружини Красівського Олени Антонів до Міжнародної Амністії телеграма такого змісту: „Життя Зіновія під загрозою“.

Зіновій Михайлович Красівський народився 1930 року на Львівщині. В 1947 році його разом з батьками депортували на Сибір. По дорозі на Сибір він втік і вернувся додому, де його зловили і засудили на 5 років концтаборів. Після відбуття покарання, він деякий час у Караганді, де працював в шахті. Під час обвалу шахти він був важко ранений і став інвалідом другої категорії, що уможливило йому повернутися в Західну Україну, де він продовжував навчання і закінчив філологічний факультет Львівського університету.

У 1967 році Красівського арештували за участь в УНФ (Український національний фронт) і засудили на 5 років тюрми. 7 років таборів суворого режиму і 5 років заслання.

У грудні 1971 року розпочали проти Красівського нову справу за „антирадянську пропаганду та агітацію“ і на початку 1972 року його запроторили до психіатричної лікарні. До липня 1978 року він перебував у Смоленській спеціальній психіатричній лікарні в Сібірі і у Львівській обласній психіатричній лікарні.

Після звільнення жив у Моршині, Львівської області. В 1979 році став членом Української Гельсінкської групи.

Надійшли теж інформації що Юрія Бадзя перевезли до одного з контаборів Мордовії. 21 грудня його засудили на 7 років таборів і 5 років заслання.

КОРОТКІ ВІСТІ

ЗАКЛАДНИКИ В ІРАНИ МОЖУТЬ БУТИ В НЕВОЛІ ЩЕ НЕОЗНАЧЕНИЙ ЧАС. побоюються американські урядові чинники, і вся надія Америки зверхена на Світовий суд, який розглядає справу тепер в Газі у Голландії і до якого ЗСА звертаються з закликом видати наказ Іранові звільнити американців.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР НА ВІДХОДІ ФРАНЧЕСКО КОССІГА ЗНОВУ ТВОРИТИМЕ НОВИЙ КАБІНЕТ. Про це його просить президент Італії Сандро Пертіні. Це буде 39-й уряд з часу закінчення Другої світової війни. Прем'єр Коссіга зрештимував в середу 19-го березня, коли виявилось, що він не має за собою більшості в парламенті. Переговори в справі творення нового уряду триватимуть кілька днів, і поінформовані кола уважають, що Християнські демократи Коссіга творитимуть коаліційний кабінет разом з соціалістами, хоч це якраз соціалісти звалили уряд 38-й в першу чергу. Такий двопартійний уряд і так не буде тривалим, а лиш до травня чи початку червня, коли в Італії відбудуться місцеві і крайові вибори.

ДЕСЯТИ ТИСЯЧІ ЮГОСЛАВ'ЯН У НЕДІЛЮ, 23-ГО БЕРЕЗНЯ, ЗІБРАЛИСЯ на емоційне віче в столиці північної провінції Войводини, Нови Сад, щоб висловити спільно свої найгрішніші побажання видужання для хворого президента Тіта, який вже шість тижнів тяжко хворіє на шийний рід неуг, що розпочалися ампутацією ноги ще 20-січня. Вже з ранку десятки тисяч молоді співали, танцювали і скандували спільні побажання для видужання. При тім відповідні плакати з написами майорили над натовпом, хвилюючись на вітрі. Це була найбільша досі маніфестація відданості й любові для хворого лідера країни.

ПІВДЕННОКОРЕЙЦІ ПЕРЕХОПИЛИ Й ЗАСТРЕЛИЛИ 23 березня трьох північнокорейських воєнозавів, озброєних до зубів, які проникли через Імджін річку в Південну Корею попри демаркаційну лінію поміж двома Кореями. Про це повідомила японська інформаційна служба Кюдо. Обидві Кореї досі нічого не подали про цей інцидент, хоча таке повідомлення очікується в найближчому дні з Сеулу, де вже п'ять місяців уведена цензура по виставі президента Парка. Цей інцидент, перший прикордонний зіткнення останніх чотирьох років поміж Кореями, на жаль, може погано вплинути на справу нормалізації відносин поміж обома державними утворами того самого народу, яка дуже успішно розвивалася в останньому часі.

У РОДЕЗІЇ-ЗІМБАБВЕ ПОЛІЦІЯ ДОВОЛОСЯ РОЗГАНЯТИ СЛІЗНИМ ГАЗОМ натовпи чорних, які зібралися без дозволу на мітинг в замовній частині міста Салсбурі в неділю 23-го березня. В країні також розпочалася хвиля недоволених страйків у великих кількох компаніях, де робітники вимагають кращих платень і поліпшення умов праці. Все це може негативно вплинути на приготування до проголошення незалежності Родезії-Зімбабве, що назначена на наступний місяць. В деяких місцевостях також були расові сутички, коли чорні напали на білих громадян. Поінформований про ці випадки новообраний в „лавнійній“ виборній перемозі чорний прем'єр Роберт Мугабе сказав, що він цим стурбований і вживе відповідних заходів.

БАСКСЬКІ ТЕРОРИСТИ, АБО ЯК ЇХ НАЗИВАЮТЬ — СЕПАРАТИСТИ-ПАРТИЗАНИ, в кількості 16 осіб були заарештовані еспанською поліцією 23-го березня під замітом участі в бомбуванні і згодом грабунку банку минулого року, де вкрадено біля двох мільйонів доларів. Державний уряд безпеки в комунікаті називає цих повстанців членами політично-мілітарного крила організації ЕТА.

СИРІЯ І АЛЬЖІРІЯ ПІДТВЕРДИЛИ НА ЇХНІЙ ЗУСТРІЧІ НА ВЕРШИНАХ у неділю 23-го березня свою рішучість чинити спротив Єгипетсько-Ізраїльському договору, — повідомляють офіційні речники. Ця зустріч поміж президентом Сирії Гафесом ель-Ассадом і президентом Аляжирії Хадді Бенджедідом була другою від приїзду аляжирія в Дамаск в суботу 22-го березня, де обидва лідери цих країн відбувають дводенні наради. Обидва лідери обговорювали поведінку Ізраїлю щодо арабів, „імперіалістично-сіоністсько-реакціонерську шалену атаку“, як це вони її називають, і прирікали взаємодопомогу один одному від цього спільного ворога.

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1933
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and
holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section
1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за
погляд Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки
і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повер-
таються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущив-
ши за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. —
За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата: на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці —
\$9.00. Для членів УНАОу 65% міс. За кожну зміну адреси — \$0.05.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Добрий початок

Добрий початок кожного запланованого діла завжди є одною з головних передумов успіху. Якщо під цим кутом огляду вийти з минулої неділі в Нью Йорку панель наших молодіжних організацій, то маємо оправдану причину на те, щоб спокійніше і надійніше глядіти у наше майбутнє.

Велике число присутніх на цьому панелі вказувало на широке зацікавлення громади життям молоді і її організацій. Це було незначне заперечення виступу в часі панелі закиди, будь-то би „батьки“ недостатньо інтересуються діяльністю молодечих організацій. Але при цьому слід відмітити, що серед старшого громадянства бракувало його „сердечини“ — покоління 35-40 років віку, — саме тих, чий діти є десять і більше років — якраз тепер вони повинні ставити перші кроки в участі в організованому житті молоді.

Панелісти в засаді обмежувалися до звітних доповідей, все так панель видивив ряд важливих проблем, а деякі проблеми були видивлені в дискусії з залі. З проблем таким чином видивлених панелем були між іншими: завдання молодечих організацій в ділянці виховання молодого покоління взагалі, а крім цього підкреслено остаточно ціль цього виховання, а саме: підготову молоді до і впровадження її у суспільну діяльність. Виховати гідну людину й доброго громадянина — це дає суспільству нові сили в різних ділянках. Зі залі була підкреслена невдача дотеперішніх заходів, бо тільки незначні винятки вихованого в ЗСА покоління стали активними і провідними в житті української громади та її узагалі в житті суспільства цієї країни. Очевидним висновком мусить бути, що ця проблема на майбутнє мусить бути першочерговою у визначуванні підстав і напрямних виховання у наших молодіжних згуртованках.

Іншим дуже цікавим питанням було: злиття чи тісна співпраця існуючих молодіжних організацій. Обидва погляди мали своїх прихильників. Одні висували постулат злиття, мотивуючи це слабкістю деяких організацій, дублюванням різних їхніх функцій, розсіюванням і слабким використанням наявних сил і засобів, а інші рішуче обстоювали рацію існування різних організацій, бо вони об'єднують у собі людей близьких собі тим чи іншими суттєвими цінностями, а крім цього наявність різних організацій побуджує конкурентність, співзмагання, суперництво, а це, очевидно, корисне й здорове явище, якщо тільки нормувати його і не дати вийти йому поза межі цієї спільнотної контролю.

З виступів панелістів присутні довідалися, які ділянки традиційної праці українських студентських організацій сьогодні й надалі виконують зміст їхньої роботи, а які в тіні. Наприклад, колись одним з найважливіших відтінків діяльності студентських організацій була участь студентів і їхніх згуртувань у міжнародних студентських з'єднаннях, центрах тощо. Сьогодні це ледве затримується. Зовсім не порушено проблеми контактів і співпраці з жучонаціональними молодіжними організаціями. Але ясно, що ця проблема чекає своєї розв'язки.

Тільки злегка заторкнено справу дозвілля молоді, зорганізованої на міжорганізаційному принципі. Але добре сталося, що цю справу видивлено, бо її майбутня розв'язка значно сприятиме до створення відповідної атмосфери співжиття і співпраці між поодинокими організаціями. В додатку це може започаткувати зрушення такого дотепер не заторкеного відтинку, як організація, а чи професійні контакти і поступове включення в орбіту українського життя цієї численної української молоді, яка з різних причин не схильна входити в існуючі організації. Для цієї молоді, а вона найчисленніша, ми, а в першу чергу наші молодіжні організації, мусять шукати відповідних форм. У ЗСА для того роду молоді величезну роль відіграють клуби молоді. Раніше чи пізніше і в нас прийде час зватися до цієї форми діяльності. А тепер уже пора про неї дискутувати і підготувати її організаційне оформлення. Очевидно, що такі клуби будуть успішними тільки тоді, коли вони будуть організовані на міжорганізаційній, загальнонаціональній базі.

Панель молоді, про який мова, дає всі підстави припускати, що він не тільки є першою ланкою в ланцюгу таких виступів в інших осередках нашого життя, але що він є одним із засобів започаткування нового етапу в нашій діяльності на молодіжному відтинку. Наявність у ньому широкого спектру наших молодіжних організацій відрізняє, якщо йдеться про форми міжорганізаційної співпраці, виступи всіх без винятку панелістів. Їхня відкрита постава до сугестій і нових пропозицій, очевидне бажання широким фронтом підійти до шукання нових засобів і форм діяльності, накінець виявлене усвідомлення змінних умов, а з ними й нових вимог до праці на цьому відтинку, — віщують добре на майбутнє.

Проте навіть найліпший початок не має перед собою жадного майбутнього, якщо не буде плану і зусиль, щоб започатковане діло продовжувати і завершити. Ми, як громада, виконаємо наш обов'язок, якщо у цьому дамо нашої молоді всю можливу заохоту та практичну допомогу.

Норвегія відкидає советський протест у справі НАТО

Осло, Норвегія. — Норвезький уряд відкинув з рішучим протестом советський пропагандистський натиск Москви проти того, щоб НАТО встановило арсенал американського зброєння для НАТО на норвезькій території.

„Це повне непорозуміння впевняти, що Норвегія примусила ЗСА примістити призначену для НАТО зброю в Норвегії“ — заявив прем'єр Одвар Норді на з'їзді Партії праці, яка тепер при владі, і додав, що він „дуже розчарований советською пропагандивною кампанією“.

ТРУДНОЩІ СССР В АФГАНІСТАНІ

Усі ознаки вказують на те, що окупація Афганістану Советським Союзом наробила Кремлю багато клопотів. Ця ситуація така неприємна для Москви, що вона почала потихеньку шукати способів, щоб якось вимотатись із того афганського конфлікту, не втративши при тому обличчя.

Виявляється також, що запланована Кремлем окупація Афганістану при допомозі великого числа модерно озброєного війська, не адалася. Стотисячна советська армія досі, після чотирьох місяців, не зуміла здати Афганістан, або знеатралізувати Афганістан, щось на подобу Фінляндії в Європі, переговорюючи з його сусідами, Пакистаном, Індією, а також із Америкою і Західною Європою.

У випадку, якщо б СССР збільшив число своїх окупаційних військ, то це ще більше настроїло б світ проти нього і водночас посилює ненависть і завзяття афганців проти наїзників. Тим більше, що сьогодні це важко сказати чи ті заходи матимуть успіх і остаточно доведуть до остаточного уярмлення Афганістану.

Мачує все це на увазі, Советський Союз почав шукати за виходом з цієї ситуації. Брежнев почав натякати Захогові, що він хотів би знайти спосіб неатралізувати Афганістан, після чого СССР відтягнув би свої окупаційні війська з цієї країни.

Є ще й інші ознаки, які свідчать про такі намагання Кремля. Советський амбасадор у Вашингтоні Анатолій Добринін, порушив справу неатралізувати Афганістан під час нещодавньої зустрічі з американським державним секретарем Венсом. Президент Картер припоручив віцепрезиденту Мондей-лові і Венсові, продискутувати цю справу з советськими представниками, коли вони незабаром стрінуться, правдоподібно, в Београді, Югославія.

Та найнагляднішим доказом того, що СССР хоче знайти якийсь вихід із цього сліпого кута, у який він зайшов з Афганістаном, є заява урядового советського пресового агентства ТАСС. У цій заяві кремлівські верховоди запропонували скликати міжнародну конференцію, завданням якої було б укласти угоду, яка гарантувала б вільний транспорт нафти через Перську затоку.

Як подають західні знавці, в середині 1980-х років Советський Союз буде змушений спроваджувати нафту для себе, бо власної нафти йому вже не вистачить. Отже, СССР хоче добитись того, щоб він міг одержувати арабську нафту. І це він може запевнити собі мілітарною силою, або мирним засобом. Але тому, що з інвазією Афганістану советський уряд має багато клопотів, він хоче пробувати зробити це шляхом мирних переговорів.

Існує можливість, що Кремль намагатиметься (Закінчення на стор. 3)

ПРО ДЕРЖАВНІ ВИБОРИ І ПРО УКРАЇНСЬКЕ „ЛАБІ“

Це періодичний процес селекції найкращих, елітарних елементів на провідні місця.

Ще більш особливе значення мають вибори в державах з багатоетнічним складом населення, бо вони дають нагоду його складовим елементам виявити свою конкурентність у боротьбі за впливи.

В Канаді й у ЗСА поруч себе живуть, співпрацюють і суперничають англійці, французи, італійці й жиди, пертуроранці й мурини, мексиканці й ірландці, українці й поляки. Найбільший вплив на державу здобували ті з них, хто є найбільше активний, освічений, зручний, але, найголовніше, хто бере активну участь у виборах. В Америці й у Канаді найвищий відсоток голосуючих творять англійці й жиди, а найменший українці (та інші слов'яни), а тому й впливи в державі перших є великі, а українців і муринів малі.

Свідомством того, якими байдужими є українці до виборів, є українська преса. У Канаді під час виборчої кампанії до парламенту в червні 1979 року в українських газетах з'явилось усього 5 статей на теми виборів. Але й ті статті були написані з становища стороннього глядача, а не заінтересованого учасника. У ЗСА ця справа має ще гірше.

Правда, в Канаді у федеральному уряді це недавно було аж три міністри українського роду і кільканадцять послів до провідних легіслатур.

Українці гордяться ними, хоч мають небагато користей з них. Справа в тому, що мало хто з тих послів і міністрів має зв'язок з українською громадою. Їх вибір не був вислідом українських збірних зусиль; їх кандидатур не висували українці, не вони організують виборчу підтримку для тих кандидатів. Отже, нічого дивного, що „наші“ посли і „наші“ міністри нічим не зобов'язані українській громаді. Часто-густо вони навіть не знають, які їй потреби й чим вони могли б допомогти їй.

На цій прикладі ще раз виявляється, що поза „офіційною“ українською громадою є ще друге неофіційне українське суспільство, яке не дотримується „офіційних“ норм, а творить свої власні. Дивуватися цьому не доводиться тому, що коли лідери громади не йдуть нога в ногу з подіями свого часу, коли запізняються, то-ді життя висмикується з-під їхньої контролю, а ініціативні одиниці відгукуються на потреби часу самі, індивідуально, діють на власну руку і часто-густо

(Продовження буде)

МАЛІ Й ВЕЛИКІ СТРАХИ

„Туди не йди, бо там вовк є, який тебе з'їсть“ — лякали у ранньому дитинстві мої ровесники-дитинчата. Або: „Як будеш негречний, заберуть тебе цигани“.

Наївненькі залюбки були фіктивними, бо в наших околицях вовків не було, цигани навідувалися зрідка, а коли навіть приїздили у село, не цікавилися „негречними дітьми“, бо мали своїх дітей. Та у тих давніх часів батьки думали, що деякий елемент залюбки-них потрібний, щоб вдержати дисципліну.

Коли сільський хлопчина виріс і став газдою, тоді вже сам боявся численних загроз. Щоб, не дай Боже, не вибух пожежа. Або ще гірше — щоб хтось із пімсти не підпалив хати.

Боявся, щоб весняні приморозки, а згодом град, не знищили засівів. Боявся, щоб до комори не закралися злодії, до стайні конюхари. Ці останні обмотували коням копита шматками, щоб не залишали слідів. У деяких околицях люди боялися поєви, яка руйнувала весь добуток.

Своєрідний острах супроводжував газду й газдиню на ярмарку в місті, чи містечку. „Батяри“ залюбки крали батоги, тож газда параднував усяди зі своїм батоком, мов воєк із крісом. Виторговані на базарі гроші газда ховав за хляву, газдиня за пазуху. Все ж таки траплялися випадки, коли когось у містечку обкрадали.

Був тоді на селі ще інший рід страху: боялися „злик очей“ які могли „наврочити“ і спричинити недугу. Боялися відьом, які відбирали у корів молоко. Боялися усяких „духів“, яких не бракувало. Та найжахливіше у тих часах — люди боялися Божої кари. Вона бо за злі діла була найстрашніша.

Та, водночас, на селі панувала незбагненна людська відьма, на селі залюбки розказували про різні таємничі страхиття. Зокрема у довгі зимові вечори, коли сходилися „на прядки“ тобто прости кужіль, або скрути прія.

Тем не бракувало, бо в кожному селі були місця, де „щось страшного“. Або в напіврозвалену старому млині, або в хаті за селом, де хтось покінчив життя самогубством (це були тоді рідкісні випадки), або на місці, де колись стояв панський двір, або на роздоріжжі, де були поховані якісь воєнки з війни, якої вже ніхто не пам'ятав. Очевидно, у першу чергу „страшило“ на цвинтарі, куди б учні не пішла жадна дівчина чи жінка за найбільшій скарби! Хіба парубки-смільчаки, які хизувалися відвагою, не побивалися об заклад, що підуть на цвинтар „півночі“.

(Продовження буде)

МОЄ ЗНАЙОМСТВО З „БАТЬКОМ ТАРАСОМ“

(Зі збірки „Калиновий Міст“)

Моє початкове знайомство з „Батьком Тарасом“ було поверхове і незначне. Я був 5-літнім збиточним малюком, одинаком-мазієм, „оком у голові“ моєї мами — він був зображений на портреті, обведеному широкою дерев'яною рамою за склом. Портрет висів на чоловічій стіні вітальної кімнати „салону“. „Батько Тарас“ був одягнений у кожух і кожухану шапку, мав високою вуса, його добрячі очі споглядали з-під густих брів. Здавалось, що ці очі живі і з кожного боку він не дивився б на портрет, вони завжди були звернені на вас. Він видавався мені загадковою, таємною постаттю, бо в родині мені про нього багато не говорили, тільки нагадували, щоб я не пустував, бо „Батько Тарас“ буде гніватися на мене“. А цього я боявся не менше, ніж провинитися перед св. Миколоасом, хоч я і не з'ясував собі, чому мені боялися пана на портреті. Св. Миколай не принесе дарунків, але „Батько Тарас“..

Незабаром зайшла обставина, що я ближче познайомився з „Батьком Тарасом“. Перша світова війна була в повному розгарі. Через Немирів маршували безконечні колони австрійської піхоти, перекочувалися важені гармати й гавбції „грубі Берти“ і мортари, які тягнуло кілька пар келембурзьких коней. Ці гармати розорювали битий шлях-„шарку“, а на потічку, що

пропливав на кінці містечка сапери мусили скріплювати хисткий місток, щоб не провалився під їх тягарем. За інфантерією й артилерією пишними лавами йшла кавалерія — улани в синіх блузах і червоних штанах та червоних шапках без дашків, ошатні гусари в голубих уніформах, гаптованих золотими нитками і в озористих чакхах, грізні драгуни в чорних блискучих гребенястих шоломах, з довгими шаблями та списами. За ними тягнули валки обозу.

Усе те маршувало на російський фронт, бо москалі почали велику офензиву. За кілька днів ми побачили жалюгідну картину. Безладно вертали виснажені піхотинці і кавалеристи, деякі без шоломів і зброї, деякі вели за поводі коня без вершника. Їхали санітарні вози з пораненими воєнками та вантажні підводи з безладно накладеними рештками зброї, обладнання й уніформ.

Різійшлася тривожна вістка, що царські армії розгромадили австрійські з'єднання. Ось-ось москалі будуть в Немирові. Австрійська військова влада почала евакуувати містечко. Визділили нашивидко урядові установи, жандармерія, війна й мій батько. Він був судовим „офіціалом“ і в святкові дні носив парадну уніформу — чорний, довгий „шлукзрок“ з золотими гуджиками, шпату з золотого рукояткою й кутасом з жовтими і чорними френдзлями (австрійські державні кольори). Піхва шпату була чорна з золотим окуттям внизу. На голову батько надівав чорний капелюх-„піріг“ з чорним струсиним пером. Батько боявся, що москалі інтернують його посадять за дротини, або вивезуть на Сибір, а то й розстріляють. Бо про них ходили жахливі вісті: що деякі з них мають тільки одне око посередньої лобі, що їдять людське м'ясо, що відриують жінкам перся, що насилують їх, що б'ють людей канчуками і нагами-шомполами, що грабують і підпалюють, а дітей вивозять в Росію.

Ми, тобто мама, дві сестри й я залишилися на нашому помешканні дождати долі. Майже без бою вмаршували

до Немирова російські війська. Попереду йшли кінні козацькі частини, здебільшого косоки степовики й сибіряки — калмики, черкеси, чолдоні, остіаки, киргизи, козаци. В баранячих кучмах, в уніформах крою своєї народної ноші, з жиджками за поясом або в зубах, з стрічками набоїв через плече, з нагаями в руках, вони з диким співом, виском-музикою на пищалях, сопліках-і барабанах з брязкальцями, зі свистом на пальці, в'їхали в містечко. Перед їхніми колонами, по боках і позаду йшли на конях регулярні російські кавалеристи з руйнівними напотові. Боялися, щоб ці азіати не наробили бешкету.

Не всі „татарські вісті“, що попереджували прихід царської армії виявилися правдивими. Одного ока посередньої лоба ніхто з них не мав. Не чути було про насильствання жінок, чи відриування ім персів. Зате доценту солдати пограбували крамничі, п'яктували, бешкетували і знущалися з жидів: обтирали ім багнетами пейси, заставляли до тяжких робіт, побивали на ринку прилюдно канчуками і нагами-шомполами. Як казали — „вспунали ім двадцять п'ять“, офіційну порцію ударів нагаєм.

Бували й комічні ситуації: на немирівській плебанії солдати вкрали свиню. Імось поскаржилася офіцерові-українцеві!

— Бійтєся Богу, пане поручнику, ваші солдати зарізли мого пацюка!

— На чорта ім різати пацюка?! — здивувався офіцер. Солдати пацюків не їдять!

— Та як не їдять, коли зарізли і спекли мого?! Виявилось, що причиною непорозуміння були мовні різниці, бо скідни українці пацюком називають щура. Щойно, коли імось описала офіцерові, що йдеться про домашню тварину з рилом, з закрученим хвостиком, яка видає звук „куві, куві“, він зрозумів, що йдеться про кабаня чи свиню. Вилаяв солдатів скільки влізло соковитими словами, на які так багата російська мова, але свиня пропала..

(Продовження буде)

Чого навчаються іноземні студенти в Київському інституті

Київ. — Київська газета „Молодь України“ інформуює, що недавно советські та іноземні студенти, які навчаються у Київському технологічному інституті легкої промисловости, про-

вели „традиційний інтер-національний вечір“.

На вечір „завітали“ ветерани гвардійської Маріупольсько-Берлінської, тричі „орденоносної“ 9-ї винишувальної авіадивізії, това-

риші „прославленого“ пілота-винишувача О. І. Покришкіна. На цей вечір також запросили делегацію з Куби, у складі якої були „легендарні барбудос“ — ветерани повстанської армії Фідела Кастро.

Темою вечора були „подвиги“ цієї летунсько-винишувальної гвардії, яка починаючи з 1942 року знищила 1,147 „ворожих“ літаків. Перед присутніми зі словом виступила колишня партизанка, сьогодні працівник

інституту Г. В. Данилко.

Ось в такій „героїчній атмосфері“, навчаючись про „подвиги радянського народу“, перебули іноземні студенти.

На вечорі також виступили Адаман Аль-Джамаль, який під час Другої світової війни, мовляв, „врятував планету від коричневої чуми“. Хайдара Мохаммед, малісець та Гене Гонзалес, кубинськ, — пише „Молодь України“.

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Великого Нью Йорку — Відділ УККА

ЗАКЛИКАЄ ВСЮ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ ВЕЛИКОГО НЬО ЙОРКУ ДО МАСОВОЇ УЧАСТИ У

ВЕЛИКИЙ ДЕМОНСТРАЦІЇ в обороні ЮРКА ШУХЕВИЧА

яку організує
Товариство Української Студентської Молоді
ім. Миколи Міхновського (ТУСМ)

в суботу, 29 березня 1980 р., о год. 2:30 по пол.
на Даг Гаммершольд Плаза
при 47-й вул. і Першій Авеню, біля Будинку ОН
в Нью Йорку, Н. Й.

У 30-ту БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ НА ПОЛІ СЛАВИ

Головного Командира Української Повстанської Армії,
Голови Проводу ОУН на Українських Землях
та Голови Генерального Секретаріату УГВР,
сп. п. генерал-хорунжого УПА

ТАРАСА ЧУПРИНКИ, Р. ЛОЗОВСЬКОГО- ТУРА, РОМАНА ШУХЕВИЧА

Об'єднаний Комітет Українсько-Американських Організацій — Відділ УККА
м. Нью Йорку
вшановує його світлу і славу пам'ять

АКАДЕМІЄЮ

яка відбудеться
в неділю, 30 березня 1980 р., о год. 2 по пол.
в залі Українського Народного Дому
при 140 Друга Авеню, НЬО ЙОРК, Н. Й.

В програмі: доповідь д-ра ПЕТРА МІРЧУКА, Хор „ЖАЙВО-РОНКИ“ Осередку СУМ-А в Нью Йорку та декламация МОЛОДІ Станиці Пасту в Нью Йорку.

Запрошуємо Українську Молодь та все Українське Громадянство, віддати шану Великому Синові України.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ:

ВЕЛИКДЕНЬ В ПАРАФІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОИЦІ В КЕРГОНКСОНІ

о. Богдан Волошин, парох
Тел.: (914) 626-2864

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО“ ТОВАРИСТВО „БОЙКІВЩИНА“ — ВІДДІЛ „МАКІВКА“ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ 136 Друга Авеню, 2-й поверх (ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 28-го березня 1980 року, о годині 7-й веч.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ПИСЬМЕННИКА І ЖУРНАЛІСТА ІВАНА СМОЛІЯ

БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Автор, Марта Зелік, Роман Тимчук, Степан Крижанівський.
В музичному інтермеццо — Лариса Магун-Гурин, спів
Іван і Володимир Лехіцькі, дуєт бандуристів
Вступне слово виголосить ред. Уляна Любонич

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

подає до відома, що
в днях від 17 до 20-го квітня 1980 р.
відбудуться

8-мі ЗБОРИ КОНФЕРЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

на СОЮЗІВЦІ в Кергонксоні, Н. Й.
з СЛІДУЮЧОЮ ПРОГРАМОЮ:

РЕЄСТРАЦІЯ: від год. 10:00 рано, четвер, 17 квітня до суботи, 19 квітня 1980.
ЧЕТВЕР, 17 КВІТНЯ 1980: Народи представників Крайових Пластових Старшин.
П'ЯТНИЦЯ, 18 КВІТНЯ 1980: Ширші вихідні наради пластових проводів і активних виховників, як підготовчі наради до ПК III — Велика Рада Скобінного Круга, Велика Рада Орлиного Круга.

СУБОТА, 19 КВІТНЯ 1980:

- год. 10:00
1. Відкриття (Царю Небесний, Пластовий Гімн)
2. Вибір Президії.
- год. 10:20
3. Слово Начального Пластуна.
4. Прийняття порядку нарад, Правильника нарад Зборів КУПО та Правильника нарад Комісії.
5. Прийняття протоколу 7-их Зборів КУПО.
- год. 12:00
6. Вибір Комісії: а) Номінаційної, б) Статутної, в) Виховно-Уладової УПН, УПЮ, УСР, УПС, г) Господарсько-Видавничої, г) Резолюційної, д) Верифікаційної.
7. Звіт Верифікаційної Комісії.
8. Доповнення до писаних звітів ГПБулави.
- год. 12:40
9. Звіт Головної Пластової Ради з перевірки діяльності Головної Пластової Булави.
- год. 13:00-14:15 — Перерва на обід.
- год. 14:15-15:45
10. Дискусія над звітами.
- год. 15:45-16:00
11. Удільнення абсолютної уступаючої Головної Пластової Булави, Головної Пластової Ради.
- год. 16:00-17:00
12. Програмова доповідь.
- год. 17:00-19:00
13. Народи Комісії.
- год. 19:00-22:00 — Спільна вечірка
- год. 22:00-24:00
14. Народи Комісії (продовження)

НЕДІЛЯ, 20-го КВІТНЯ 1980

- год. 9:00 — Служба Божа
- год. 10:15
15. Звіт Статутної Комісії і зміна Статуту КУПО та внесення, які вимагають ратифікації.
- год. 11:00
16. Звіти Комісії: а) Виховної, б) Господарсько-Видавничої, в) Резолюційної — схвалення резолюцій.
- год. 12:00
17. Звіт Номінаційної Комісії і вибір нової Головної Пластової Булави, Головної Пластової Ради і сталої Комісії для вибору Начального Пластуна.
18. ухвалення бюджету ГПБулави на роки 1980-1983 та рекомендацій і постанов Видавничої Комісії.
19. Внески і запити.
- год. 14:00
20. Закриття (пісня Закарпатських Пластунів)

ТРУДНОЩІ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

використати для цього два засоби: неутралізацію Афганістану і прикриття своєї окупації в цій країні почерез просоветський марксистський режим, що вже третій зчегри він там настановив на протязі двох років.

Брежнев запевняє, що советські війська будуть тоді відтягнені, якщо буде запевнена неутралізація Афганістану. Знову ж президент Картер пропонує, щоб окупаційні війська були відтягнені з тим моментом, коли буде підписаний договір про його неутралізацію зацікавлених держав.

Щоб запевнити повну неутралізацію Афганістану, треба, на думку американських політичних коментаторів, в договорі із Советським Союзом:

— докладно назначити час, коли московські окупаційні війська мають вийти з Афганістану;

— замінити теперішній афганський уряд — іншим урядом, обраним вільними виборами, який був би сприсмливий для СССР і Заходу, бож наставлений советським урядом Бабрак Кармаль довів до цього, що він не всіли кермувати цією країною. Шойно така неутралізація Афганістану була б сприйнятливою для його сусідів і для Заходу.

Чи Советський Союз піде на таку розв'язку справи, це покаже найближче майбутнє.

У Торонто помер сл. п. Павло Штепа відомий письменник та громадський діяч

Торонто, Канада. — Тут 2-го березня ц.р., по довгій і тяжкій недугі помер сл. п. інж. Павло Штепа, письменник, публіцист та громадський діяч, народжений 12-го серпня 1897 року у Краснодарі на Кубані.

Сл. п. Павло Штепа був старшиною Кубанського Козацтва і довголітнім членом головної Управи Української Стрілецької Громади в Торонто, а також членом УВАН-у та НТШ.

3-під пера сл. п. Павла Штепи вийшов ряд книжок, темою яких було визволення України. Надруковано такі його праці: „Українець а москвин“, „Московство“, „Словник чужословів“ та інші. Сл. п. Павло Штепа був рівнож одним із будівничих Видавничої спілки „Новий Шлях“ та разом з д-ром І. Гуляевим спричинився до її оформлення та розбудови. На протязі довгих років він був автором різних статей, зокрема друкованих на „Стрілецькій

Сл. п. інж. Павло Штепа

сторінки, есеїв до газети „Визвольний Шлях“ та статей до інших часописів.

У днях 4-го і 5-го березня за Покійного відслужено Панахиду, а в середу, 5-го березня, у православній церкві св. Андрея Первозваного відслужено похоронні відправи. Тлінні останки Покійного поховано на цвинтарі в Парк Лави у Торонто.

ПРЕЗИДЕНТИ СІРІЇ І АЛЬЖИРІ НА НАРАДАХ В ДАМАСКУ дискутують справу п'ятидержавної конференції на вершинах під кінець квітня, яка займеться справою боротьби цих арабів проти Єгипетсько-Ізраїльського мирового договору.

ПОДЯКА

Дня 14-го лютого 1980 року відійшов у Вічність,
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ШВАГЕР І ВУЙКО

бл. п.

Інж. БОГДАН ПОПОВИЧ

Цією дорогою складаємо сердечну подяку:
о. Михайлові Перетяткові за похоронні відправи та відправлення Покійного на місце Вічного Спочинку на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., а проф. Михайлові Добосшеві за асисту при відправах.

Д-рові Лавові Голіпнатові, що в імені Міжкомбатантської Організації Ньюарку і Рівінгтона виголосив поминальну промову на Панахиді, а проф. Іванові Зелікові за зворушливі прощальні слова над могилкою Покійного.

Членам Міжкомбатантських Організацій Ньюарку і Рівінгтона, що почесною сторожою з прапором та пісню „Чуєш брате мій“ попросили свого Побратима по Зброї.

Членам Родини і Приятелям, що несли домогину.

Членам Родини, Приятелям і Знайомим, що так численно взяли участь в похоронних обрядах та всім Тим, що висловили своє співчуття.

Похоронному заведенню Литани і Литани за бездоганне переведення похоронів.

Всім, що замість квітів на могилу зложили пожертви на різні цілі.

На Український Науковий Інститут Гарвардського Університету зложили: По 100 дол. — проф. Юліан і Савина Сохоцькі, Інж. Матвій і мгр Христина Сохоцькі, проф. д-р Орест Попович, 50 дол. — проф. Іван і Стефанія Зелік, По 30 дол. — Клеренс і Стефанія Гюрі та Стефан і Дарія Яцик, По 20 дол. — Інж. Микола і мгр Діоніза Ненадичев, Інж. Іван і Люба Турянські, Володимир Фурсик з родиною, 15 дол. — Всеволод і Дарія Будні, 10 дол. — Василь і Зеня Василів, 5 дол. — Євгенія Цисик.

На Пластову Фундацію в Ньюарку, Н. Дж. зложили: 25 дол. — Ярослав і Таїса Турянські, 20 дол. — Роман і Надія Канюка.

В Сороковий День Смерти

бл. п.

Інж. БОГДАН ПОПОВИЧА

у віаторок, 25-го березня, о год. 11-й ранку,
буде відправлена ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя
в Ньюарку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ОЛЬГА
син — ОРЕСТ
сестра — САВИНА з чоловіком
ЮЛІАНОМ
сестринок — МАТВІЙ з дружиною
ХРИСТИНОЮ і дітьми
сестринка — ЯРОСПАВА

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У виданні „Свободи“ з вітвірка 25-го березня ц.р., трапилося дві прикрі помилки, а саме: у статті д-ра Л. Лушів має бути „Євген Сверстюк про Шевченка“, а не „Іван“, як подано у заголовку; в репортажі про ашанування проф. д-ра В. Кубі-Йовича, де говориться про відчитання листи жертводавців і процедуру збірки, замість д-ра Социнського, має бути „д-р Климентій Рогозинський“.

Д-р Лука Лушів:

ВАСИЛЬ СТЕФАНІК

ОПЕРАТОР УКРАЇНСЬКОГО
ЗЕМЛІ

Ціна — 8.00 дол.

Замовляти:

СВОБОДА

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07308

Замість квітів на свіжу могилу,
Мужа моєї Дорогої Приятельки
бл. п. проф. Дам'яна Горнякевича
складаю 20.00 доларів
на Патріарший Фонд.
Детройт, березень 1980

Марія СТАШИНСЬКА

В ШОСТУ РІЧНИЦЮ НЕВІДЖАЛУВАНОЇ ВТРАТИ
нашого Найдорожчого
БРАТА, ШВАГРА І СТРИКА

бл. п.

Д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО

зложили \$50.00 на Українські Студії в Гарварді.
Ньюарк, Н. Дж. Юрій ОЛЕСНИЦЬКИЙ з Родиною

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БАТЬКА

бл. п.

Проф. ВОЛОДИМИРА ЗОВЧКО-КУЛЬЧИЦЬКОГО

складаю \$100.00 на Дослідчий Інститут, Гарвард
і \$ 100.00 на Собор Преса. Родини у Вашингтоні.

Піда КУЛЬЧИЦЬКА ГІФФЛЕР

В ПЕРШУ,
БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ
НЕНАДІЙНОГО
ВІДХОДУ у Вічність,
нашої Найдорожчої
і Незабутньої
ДОЧКИ, СЕСТРИ
І БРАТАНИЦІ

бл. п.

ЛІДІЇ АННИ ДИКУН

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХИДОЮ
в суботу, 12 квітня 1980 р., о год. 9:30 ранку
в церкві св. Миколая у Торонті, Канада
(піл вулиці Keim і Бельвед)

Про молитви і участь у Святій Літургії просять —

у глибокому смутку:
МАРГАРИТА І ОСТАП — батьки
РОМАН — брат
БОГДАН — стрийко

Ділимося сумною вісткою,
що в суботу, 22-го березня 1980 року,
відійшов від нас у Вічність,
наш Найдорожчий
ТАТО, ДІДО І ПРАДІДО

бл. п. дир.

МИКОЛА КОШАК

б. начальний директор Повітового Союзу Кооператива в Косові і б. хорунжий УСС і учасник Визвольних Змагань,
проживши 88 років.

ПОХОРОН відбудеться у віаторок, 25-го березня 1980 р.,
з церкви св. Михаїла на місцевий цвинтар в Нью Гейвен, Конн.

В глибокому смутку:

доньки:
НАДІЯ ЛОДИНСЬКА з чоловіком
ВОЛОДИМИРОМ і синами
АДРИАНОМ і ОЛЕГОМ
ОКСАНА ШУМИЛО з чоловіком
ЯРОСЛАВОМ і дочкою ЛЮБОЮ
і правнуками
в Україні брат ВАСИЛЬ
та ближча і дальша Родина

Ділимося сумною вісткою, що 24-го березня 1980 року,
відійшов у Вічність, по короткій недугі, на 54-му році життя,
наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, СИН, ЗЯТЬ, ШВАГЕР та ВУЙКО

бл. п.

СТЕПАН ЧАЙКОВСЬКИЙ

директор Кредитівки „Самопоміч“ та діяльний і довголітній член
Пластової Станиці та активний член Установ Гартфорду, Конн.

ПАРАСТАС у віаторок, 25-го березня 1980 р., о год. 8-й веч., а похоронному заведенню
Талларського, Maple Avenue, Гартфорд, Конн.

ПОХОРОН в середу, 26-го березня 1980 р., о год. 8:30 ранку з похоронного заведення
до церкви св. Михаїла, а описі на парафіяльний цвинтар в Глестонбурі, Конн.

В глибокому смутку:

дружина — ІРИНА
дочка — МАРТА НОМІЧ з чоловіком РОМАНОМ
дочка — ГАЛІНА
син — АНДРІЙ
Мама і Сестри в Україні
тесті — Інж. ОСИП і МАРІЯ БАНДЕРИ
швагрі:
д-р ЯРОСЛАВ БАНДЕРА з Родиною
д-р ВОЛОДИМИР БАНДЕРА з Родиною
Ближча і дальша Родина

XIII Крайовий Пластовий з'їзд у Канаді

Оце в дні 1-го і 2-го березня в Інституті Св. Володимира в Торонто відбувся Тринадцятий і шостий з'їзд Пласту. Насердодні цього з'їзду відбули свої наради пластові виховники, зв'язкові і гніздові. Тут відбувся також з'їзд Уряду Пластового Сеніорату та Старшого Пластуна. Немає мотом з'їзду була ось така думка:

...Посій думку, а збереш намір.
Посій намір, а збереш чин-о.
Посій чин, а збереш добрий звичай.
Посій добрий звичай, а збереш характер.
Г.одночасно з тим запевниш долю собі і своєї спільноти...

Офіційно з'їзд відкрила пл.сен. Дарія Даревич, голова Крайової Пластової Старшини. З'їзд заплановано особливо зворушливим пластовим церемоніалом під проводом пл.сен. О. Кандиби молитовно, пластовим гімном, вшануванням пам'яті тих, що відійшли на Вічну Ватру та іменуванням найвищим пластовим юнацьким ступнем пластуни вірили Христі Жаровської. Словом Начального Пластуна д-ра Ю. Старосольського та словом привітання Головою Пластової Булави пл.сен. д-ра Любомира Романкова.

До президії з'їзду обрано пл.сен. адв. П. Саварина з Едмонтону, пл.сен. Ю. Войничин з Оттави, ст. пл. С. Качор з Вінніпегу, пл.сен. А. Жаровську та пл.сен. С. Шапа. Почесними членами президії були гості з ЗСА. У з'їзді взяли участь також пл.сен. С. Рубель та Н. Коропецька від Пласту в ЗСА.

Після схвалення порядку нарад і правил з'їзду, відчитання і прийняття протоколу останнього з'їзду, вибрано верифікаційну ко-

місію. Звіт з діяльності дає в короткій і прецизній формі Дарія Даревич, користуючись при тому зніжками, прозірками та діаграмами про загальний стан членства, діяльності проводу, як і взагалі Пласту в Канаді. Звіти всіх інших діловодів, як і голови, були видруковані і вручені всім учасникам.

Після дискусії над звітами, деякими висновками і доповідями, голова Крайової Пластової Ради пл.сен. А. Харак дав свій звіт з контролю діяльності та подав внесок на уніфікацію абсолютної уступності проводу, яку й уніфіковано. Відтак вибрано різні комісії, які після короткої перерви відійшли до окремих залів нарад.

Увечері в одній із новозбудованих залів Інституту відбулася вдала спільна вечеря, яку всеціло організували старші пластуни. Почесним гостем і головним доповідачем був президент СКВУ пл.сен. Микола Плавука. Почесними гостями були також Володимир Кир Ізидор Боревич, який також провів молитву; Начальний Пластун, голова ГПБ; голова Провінційного КУК д-р П. Глібович з дружиною; представники молодіжних братніх організацій ОДУМ і СУМ та інші численні гості і приїзди. Програмою цього вечора вів гарно без зайвих слів та з доброю дозою пластового гумору пл.сен. О. Гарас.

Почесного гостя представив коротко ст. пл. Л. Терп-ляк.

Промова почесного гостя зі СКВУ була гарна формою і стилем і особливо цікава змістом. Це рідко коли трапляється, щоб так весело розбавлена чисельна група молоді і дорослих учасників святкового вечора з такою увагою і пошаною вислухала цілу промову прелеганта, який володів її з пам'яті, читачи тільки цитати, що стосова-

Пластуни-самітники і пластуни-самітниця при праці

По всіх більших громадах Америки є організовані пластові станиці чи пластові групи, які охоплюють пластунок і пластунив даної околиці.

Але в багатьох місцевостях, що є віддалені від більшості українських громад, таких станиць нема, тому окремі пластуни чи пластуни змушені працювати індивідуально.

Дуже корисну і цікаву працю з такими віддаленими і розкиненими по різних степах Америки пластунами й пластунами провадять референти пластуни-самітників і пластуни-самітниць. Про діяльність

лися до теми доповіді. Темою доповіді Миколи Плавука було: національне кредо українця в діаспорі та деякі наслідки про зусилля і труднощі української політики в світі в загальному, а Об'єднаних Націй зокрема. Він нагадав, що нам треба знати і вивчити правила зачарованих лямбінтів доріг міжнародної дипломатії у світі взагалі, а в Об'єднаних Націй зокрема, щоб побороти різні пересуди та іноді дивні парадокси політики і дипломатії, щоб по-малу, але впереве вести українську політику на міжнародний форум. До цього потрібно зусиль і умів всієї української спільноти у світі, щоб добитися певних поважних успіхів.

Після доповіді молоденька пластуна Тася Сагайдаківська прочитала з виміном доброї рецитаторки дві власні поезії „Замок“ і „Море“. Юначки і юнаки дали дуже комічний скетч „Круглі квадрати“, а юнак Р. Ващук талановито прочитав його власну гумореску. Пл.сен. О. Шулякевич відчитала смішні гуморески-сатири про наші суспільні проблеми. На кінець пл.сен. Я. Соколик у гумористичній формі загадав, що це якраз цього дня наші великі заслужені і працюючі пл.сен. А. Харак якраз обходить непомітно своє 75-річчя. В його честь дружина відіслала йому моголти. Цей незабутній вечір закінчено молитвою Преосв. Владики Кир Ізидора та відчитанням пластового „Ніч вже йде“.

В неділю ранком Владику Ізидора відправили в Літургію для учасників та гостей з'їзду. Опісля по звітуванні різних комісій і прийнятті резолюцій вибрано новий провід Крайової Пластової Старшини в такому складі: пл.сен. Дарія Даревич — голова, Б. Пендзей — заступник голови, Таня Онішук — керівник виховної дії, Я. Заставний — керівник організаційної діяльності, Р. Сливінська — писар, Х. Болюбаш — булава УПС, Л. Лижник — булава УСП, Х. Колос — бул. УПЮначок, В. Лушів — бул. УПНоваків, О. Гордієнко — діловод КФФонду, М. Головатя — діловод і книговод КФФ, Х. Татарська — діловод пластових видань, В. Соханівський — діловод преси, інж. М. Чорний — діловод Пластпріату. Крайова Пластова Рада: А. Харак, І. Виницька, М. Комарницька, А. Лебідь та Л. Бойчук. Крайовий Пластовий Суд чести: І. Бардин, Я. Соколик, М. Ващук, І. Хичій, А. Малешук.

Словом новообраною головою КПС пл.сен. Д. Даревич закінчено цей діловий, добре організований та успішний з'їзд Пласту в Канаді. Як на початку було зазначено: посій думку, ... щоб запечатити долю своєї спільноти.

В. Соханівський

цих референтів наш загальний мало знає, і тому слід читати з нею познайомити, надіючись, що може ті самітники чи самітниця, які не знають про цю форму пластування, зголосяться до відповідних референтів і тим самим включаться в пластову діяльність.

Старша пластуна Лебідь — референтка юначок самітниць віком від 11 до 18 років. Їх тепер під опікою є 13, і хоч вони віддалені від пластових середовищ, однак об'єднані в одному гуртку пластунок-самітниць. Референтка має тісний кореспондентний зв'язок з кожною юначкою, яка дає відповідні завдання, пристосоване до її віку та пластового ступня. Проби та вмістості переводяться в більшості листівно, а практичні завдання залишаються на літню пору, коли багато самітниць поїде в пластові табори. Самітниця беруть активну участь у крайових змаганнях, а кожне завдання поділене й пристосоване до віку й спроможностей окремих пластунок. Праця гуртка юначок-самітниць є на рівні праці одного куреня, що дає їм почуття цілості і приналежності до окремої пластової групи.

Старший пластун Михайло Ковалівський вже два роки опікується тринадцятьма пластунами-самітниками у віці від 12 до 16 років. Вони розкинені по різних степах Америки — Каліфорнія, Колорадо, Техас, Вісконсин, Мейн, Канзас, Міссурі, Іліной, Пенсильванія. Він в контакті з ними телефонічно і листівно і в той спосіб приготував їх до пластових проб і вмістостей. Влітку вони їдуть у пластові табори, де набирають досвіду з практичного пластування та знайомляться ближче з пластунами різних осередків. Друг Ковалівський признає, що багато допомагають йому в його праці батьки пластуни, яким належить на тому, щоб їхні діти мали зв'язок з Пластом і в рамках своїх можливостей брали участь в пластовій програмі. Друг Ковалівський зумів навести товаришський контакт з юнаками, які задоволені зі своєї праці та горді, що належать до гурту, що хоч розкинені, але працює разом зі своїм виховником.

Старший пластун Марко Луцький опікується десятима новачками-самітниками, які розкинені по різних закутках Америки (Нью-Джерсі, Норт Каролайна, Огайо, Савт Каролайна, Вест Вірджинія, Техас), а навіть має новачка в Порто Ріко. Хлопці у віці від восьми до одинадцяти років разом творять один рій, який називається „Зайчики“. Марко листівно висилає їм вимоги до новачків проби і вмістостей, як також потрібні матеріали. Для вмістості збирає новачки зготовили різні колекції, що їх потім вислали до Марка для перевірки. Більшість з них відбула літні пластові табори, щоб навчитися практичного пластування та жити з іншими ровесниками.

Старша пластуна Олена Карпінчик вже від 1975 року працює з новачками-самітницями. Вона почала працювати з п'ятьма новачками, а тепер рій нараховує 14 членок. Щораз більше українських родин виїжджає по всій Україні до Марка для перевірки. Більшість з них відбула літні пластові табори, щоб навчитися практичного пластування та жити з іншими ровесниками.

Програма переводиться подібно, як з юнацтвом, в більшості листівно. Новачки дістають видруковані матеріали й завдання, що їх мають виконати, щоб

Про будинок Миколи Лисенка в Києві

Київ. — Тут на вулиці Панаса Саксаганського відбудовано будинок під номером 95-6, де перебував останні вісімнадцять років свого життя М.В.Лисенко — засновник української класичної музики та піаніст, диригент і музичний етнограф. Композитор мешкав у цьому будинку разом зі своєю родиною на другому поверсі, поруч якого був будинок Косачів, знааний з 1962 року як Київський літературно-меморіальний музей Лесі Українки, — інформувала київська газета „Культура і Життя“.

У цій „Лисенківській хаті“, як назвали місце композиціонного проживання, а яке пізніше стало меморіальним будинком-музеем, колись збиралися письменники та мистці, дискусуючи над політичним життям, наукою та мистецтвом. Тут зродилися такі композиційні твори, як „Тарас Бульба“, опера-сатира „Енеїда“, „Вічний революціонер“.

У реставрації цього меморіального будинку музею допомогли документиальні фотографії та описи консультанти з родиною М. Лисенка — онука компози-

тора М.К.Шила та невістки його М.Т.Лисенко. Відбудовано також ганок із високими решітками та над ним декоративними вазами, реставровано веранду, яку прикрашено дерев'яними різьбами, розплановано кімнати та різні інші деталі нутра цього будинку. Мистці постаралися про відновлення тогочасних малюнків на шпалерах, які примішуватимуться у меморіальному кабінеті і вітальні, а також розписано віконні фіранки традиційними українськими орнаментами.

Сьогодні проходить підготовка до виставки, яка відзеркалюватиме всі етапи життя і творчості М.Лисенка. На цій експозиції незабаром можна буде побачити світліни, документи, видання, афіші, ескізи декорацій до вистав і особисті речі композитора, фортепіано, диригентську паличку, колекцію музичних народних інструментів, автографи нот, записні книжки. Несподіванкою для відвідувачів буде музика; в кожній залі в хронологічному порядку можна буде почути мелодії, створені цим славним композитором.

ПАНЕЛЬ МОЛОДІ...

(Закінчення зі стор. 1)

ду в рамках суспільно-громадських організацій.

Усі три представники молодіжних організацій підкреслили важливість літніх таборів у вихованні молоді людини. Пояснюючи значення тілового виховання, мгр Чижович сказав, що через спорт молода людина дисциплінує не тільки душу, але і тіло. Він підкреслював, що в історії України всі військові формування у мирних часах займалися спортом. Як доказ необхідності тілового виховання, мгр Чижович подав ген. Тараса Чупринку, головного команданта УПА, який був не тільки славним полководцем, але також добрим спортсменом. Мгр Чижович стверджував, що тілового виховання є доповненням до духовного виховання.

Р. Стойко говорив про те, що одним з головних предметів зайняття СУСТА є зберігати студіюючи молоді при українському житті. СУСТА старіється сприяти дружності та допомогати своїм членам в студіях і в професійному житті. Р. Стойко признав, що тепер СУСТА відчуває занепад, але вона сподіється, що при відповідній моральній підтримці СУСТА відживе. А. Прятка пояснив, що ТУСМ зосереджує свою діяльність на різноманітних акціях в обороні національних і людських прав на Україні. При допомозі періодичних і неперіодичних видань та студійних семінарів крайова управа ТУСМ старіється поінформувати своїх членів і нечленів про події на Україні та давати їм аналіз тих подій.

М. Михайлюк говорив, що головною метою зайняття також „Зарева“ є видання бюлетенів і журналів та влаштування семінарів. Таким пляном праці „Зарево“ хоче зацікавити студентів подіями в Україні.

Всі панелісти були згодні в тому, що вся діяльність молодіжних і студентських

організацій є скерована на оборону українського народу і акції в обороні прав людини в Україні.

Після запитів і дискусій представники молодіжних і студентських організацій прийшли до висновку, що більша координація дій дала б кращі результати. Перші кроки до об'єднання, — казали панелісти, — є співпраця в літніх таборах та в інших виховних починках. Панелісти вважають, що помімо того, що подібні проблеми молодіжних і студентських організацій були обговорювані вже раніше, то все ж таки їх треба далі обговорювати аж вони стануть актуальними і громада візьме їх до серця та спільно шукатиме розв'язки для них.

На закінчення д-р А. Лозинський, подякувавши панелістам за участь, повідомив про демонстрацію ТУ-

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ

ТЕОДОР СОКІЛ, член УНС Відд. 15 Т-ва Україна, у Вашингтоні, Д. К., номер 30 січня 1980 р. на 26-му році життя. Нар. 1953 р. в Нью-Йорку, Н. Й.; членом УНС став у 1974 р. Залишив у смутку дружину Наталку, родичів — Марію і Олександра, брата д-ра Олександра, сестри: Марію, Катерину, Іванку і Наталку, тестів та брата і сестер у Америці, Україні та Словаччині. Похорон відбувся 2 лютого 1980 р. на цвинтарі Рак Крік у Вашингтоні, Д. К.

Вічна Память! Остап Зинюк, скар.

СТЕФАН БРИТАН, член УНС Відд. 448 в Джерсі 6 грудня 1979 р. на 86 р. життя. Нар. 1892 р. в Явороні, Україна; членом УНС став у 1965 р. Залишив у смутку Неелі Була, Анну Еванс, о. Вм. Британ, Волтера Британ, Мері Гладзкий, Йосиф Британ, Стефанію Фішер і Патрицію Летаєсі. Похорон відбувся 10 грудня 1979 р. на цвинтарі Нотр Дам дес Нейтес в Монтреалі, Квебек.

Вічна Память! Ольга Пленішеч, скар.

ТИМКО КУЗЕНКА, член УНС Відд. 200 Т-ва Вішня Україна в Озон Парк, Н. Й., номер 29 грудня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1892 р. в селі Доліни, пов. Рогатин, Україна; членом УНС став у 1917 р. Залишив у смутку сина Тимка з родиною, приятелів, і як засновник і доволітній голова 200 Відд. — всіх його членів. Похорон відбувся в Маямі, Флориді.

Вічна Память! Іван Пригода, скар.

СМ-у 29-го березня та голодівку ТУСМ-у біля будинку ОН від 28-го березня до 4-го квітня в обороні Юрія Шухевича. Він також поінформував про заваду, яку Конференція влаштує 12-го квітня в Нью-Йорку, та про Олімпіаду української молоді й молоді інших повоєнних народів, яку заплановано на червень на знак протесту проти Олімпійських ігор в Москві.

Д-р А. Лозинський подав до відома, що Конференція має на меті відбутися подібні панелісти у Філадельфії, Детроїті та Чикаго.

ДОСКА МАКАР, членка УНС Відд. 211 с. Михайла С. А., Н. Й., номер 12 січня 1980 р. на 92-му році життя. Нар. 1888 р. в Україні; членкою УНС стала у 1923 р. Залишила у смутку сина Карла і Миколу та дочку Ольгу і Марію. Похорон відбувся на цвинтарі с. Марії в С. Ай, Н. Й.

Вічна Память! Василь Караванович, скар.

ДОРОТА ГРИШЕР, членка УНС Відд. 414 ім. пр.с. Володимира в Нью-Йорку, номер 16 січня 1980 р. на 75-му році життя. Нар. 1906 р. в Сєм-мур, Конн.; ЗСА; членкою УНС стала 1948 р. Залишила чоловіка Стефана. Похорон відбувся 20 січня 1980 р. на цвинтарі Ст. Лоренс в Нью-Йорку, Конн.

Вічна Память! Дімон Телок, скар.

ІВАННА М. ОГРИН-МАНА-СТІРСКАЯ, членка УНС Відд. 146 ім. Івана Франка у Воррен, Міч., номер 18 січня 1980 р. на 28-му році життя. Нар. 1951 р. в Детроїті, Міч.; членкою УНС стала 1969 р. Залишила у смутку музика Ярослав, родичів — Володимира і Ольгу, брата Дениса, сестру Клавдію, двоох дзядів, дві бабці та блянуку і дальшу родину. Похорон відбувся 22 січня 1980 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Детроїті, Міч.

Вічна Память! М. Корбак, скар.

МАРІЯ КОЧІРКА, членка УНС Відд. 264 в Карнегі, Па., номер 22 січня 1980 р. на 68-му році життя. Нар. 1911 р.; членкою УНС стала у 1936 р. Залишила у смутку чоловіка Петра, дочку Патрицію, братів — Івана, Миколу, Вілліама, Павла і Євгена, сестру Катерину та 3 внуки. Похорон відбувся 26 січня 1980 р.

Вічна Память! Мері Гриншпін, скар.

БЕРЕЗЕНЬ — МІСЯЦ КНИЖКИ.
Велика знижка ціни на всі видання.

HELP WANTED
• MALE/FEMALE •
ПОМІЩНИК, -ЦЯ
або УЧЕНЬ, -ЦЯ
Робити витяжки, керамічні
образотворчість та металеві
скульптури (можливість по-
мешкання). MARCO ZUBAR,
Філадельфія — (215) 751-9190

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на
цвинтарях с. Андрія в Баварії
Брукліна, Духа — відомі соці-
на фірма

К. М. КАРДОВИЧ
ВОЛОДИМИР БЕЛЯНСЬКИЙ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
WALTER BIELANSKI

CYPRESS
HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332

Відкрити в кожний день, а субо-
ту, включно, від 9-5 по полудні,
в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієн-
та, радо заїдемо до Вашого
дому з проектами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБЕНИ
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговує ЦИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Вавилоні
Вруку і перенесенням тіл
з інших останків з різних
країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ФІЛЬМОВА ПРОДУКЦІЯ ЯРОСЛАВА КУЛІНИЧА

Повідомляємо наше Громадянство, що давно очікуваний фільм

„УКРАЇНА В ОГНІ“

який охоплює минуле України — від князів до доби до сьогодні — знаходиться в кінцевій фазі продукції.

„Україна в огні“ розкриває перед глядачами голоклавст українського народу, багатовікову охоплюючи період між II і савітними війнами; масові переслідування, страхотні голоду, як і післявоєнну епопею.

Цей фільм буде серед чужинців найкращою пропагандою української історії і величчю її народу.

Для завершення фільмування, потрібно додаткових фондів. Просимо наше громадянство, оцінити вагу цього фільму і щедрими пожертвами допомогти нам випустити цей фільм у широкому жувичевському світ.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі.

Пожертви просимо вислати на адресу: FILM FUND FOR "UKRAJINA V OHNI", No of Account 8308, Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union, 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
власнотворе

П'ЯТНАДЦЯТИ
КРАЙОВІ КРУГОЛЬНІ
ЗМАГАННЯ

в суботу і неділю,
24-го і 25-го травня 1980 року
в Лятроб, Па.

Гарантовані нагороди для жінок і мужчин.
Для мужчин — 1-ша нагорода \$500.00; 2-га — \$300.00.
Для жінок — 1-ша нагорода \$200.00; 2-га — \$100.00.

ЗМАГАННЯ
Мусить бути членом Українського Народного Союзу.
Правила турніру за ABC and WIBC Moral Sanction.
Lincoln Lane, Route 30, East, Latrobe, Pa. 15650
(412) 539-1991

ДАБЛІ і СІНГЛІ — 24-го травня,
ДРУЖИНОВІ ЗМАГАННЯ — в неділю, 25-го травня 1980 року

НАГОРОДИ І БЕНКЕТ
Неділя, 25 травня 1980 р., год. 7:30 веч.

Derry Ukrainian Society
315 Dorothy Street, Derry, Pa. 15627

- Нагороди будуть роздані під час бенкету
- 16:00 доп. від особи —
- Обід — перекуски — забава.
- Зголошуватися прошу завчасу.
- Реченеч зголошень до 1-го травня 1980 року.
- Запрошуються до участі всіх членів в ЗСА і Канаді.
- Аплікації можна одержати у секретарів всіх Відділів.

BOWLERS HEADQUARTERS Sheraton Inn, Route 30, East, 100 Sheraton Drive, Greensburg, Pa. 15601 (412) 836-6060

За дальшими інформаціями прошу писати до:
Helen B. Olek, National Bowling Tournament Committee, 7644 W. Rosedale Ave, Chicago, Ill. 60631 (312) 631-4625

Andrew Kinnock, 15th Tournament Chairman, 927 Main Street, Latrobe, Pa. 15650, (412) 539-7792

Betty Mrozinski, 15th Tournament Secretary, 209 Shade Street, Derry, Pa. 15627, (412) 694-8054

Ukrainian National Association, P.O. Box 76, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303 (201) 451-2200

Український Народний Союз
проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
потребуючим студентам
на академічний рік 1980-81

Стипендії будуть призначені Стипендіальною Комісією УНС-ю студентам вишніх університетів і коледжів, які є членами УНС-ю соціальної давності, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головному Канцелярії УНС-ю, слід вносити до 31-го березня 1980 року, на адресу:

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

ГОРІШНИЙ ІРВІНГТОН
БЛИЗЬКО МЕЙПЕЛВУДУ

- 3 родинний дім 5, 513. Добре вдержаний дім, кабінет у кухні, кахлеві лазнички, гараж на 2 авта, готове до зайняття.

3 РОДИННИЙ — STUCCO

- Великі 5½, 5½ & 3 кімнати. В досконалому стані, чиста посіпність внутрі і зовні. Добрий дохід з винайму.

МАЛИЙ 3 РОДИННИЙ ДІМ

- 4, 5 & 3 кімнати. Кухонні кабінети, алюмініум сайдінг, низькі податки. Догідне положення.

Distner Realty має багато інших домів в докопич-них містах.

MEMBERS OF 3 MULTIPLE LISTING SERVICES which includes

Livingston	Newark	Elizabeth
Union	Irvington	Clark
Short Hills	Hillside	Kenilworth
Springfield	West Orange	Cranford
Millburn	South Orange	Rahway
Maplewood	East Orange	Orange
Roselle	Roselle Park	Linden

DNISTER REAL ESTATE

REALTOR 737 IRVINGTON AV. MAPLEWOOD, N. J.
(201) 761-5577

О. К-ин